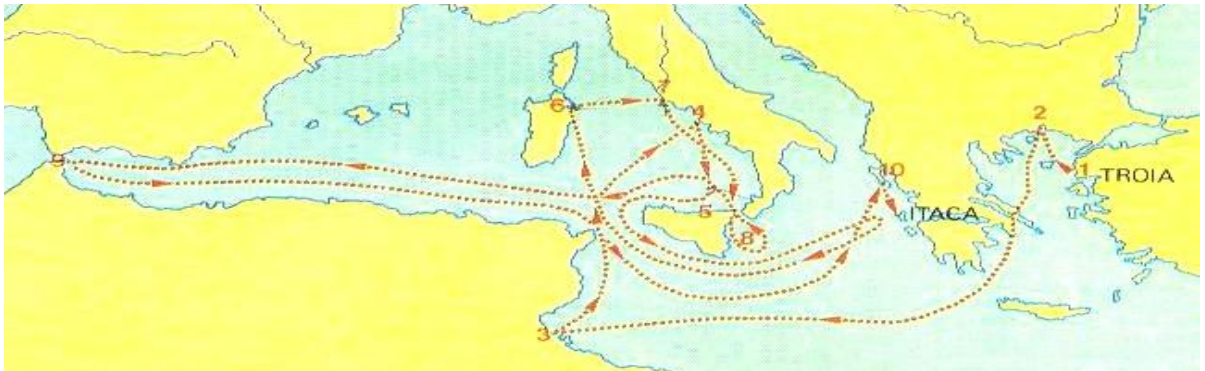

7.- El retorn dels herois: l'Odissea

7.1- Les travessies de tornada

Quan els grecs van conquerir Troia, van assassinar i capturar vells i dones que s'havien refugiat en els temples dels déus. Aquests sacrilegis van ofendre els déus. Per això van fer que molts herois grecs no tinguessin un bon retorn a la pàtria. Les divinitats van enviar tempestes i altres calamitats que van dispersar la flota grega i, per alguns, van retardar el dia del retorn molts anys.

Nèstor, l'ancià rei de Pilos, va ser un dels pocs que va arribar feliçment al seu país.

Menelau va viatjar molt de temps per la Mediterrània, va viure cinc anys a Egipte, però a la fi va poder tornar a Esparta amb la seva dona, Helena.

Un dels herois que va tenir pitjor rebuda quan va tornar a casa va ser Agamèmnon. Clitemnestra, la seva dona, odiava Agamèmnon perquè havia sacrificat la seva filla Ifigènia per conquerir Troia. Quan Agamèmnon va tornar, Clitemnestra, ajudada pel seu amant Egist, el va assassinar a traïció.

7.2- Les aventures d'Odisseu

De tots els herois que van tornar de la guerra de Troia, el més conegut és Odisseu. El seu viatge de tornada va durar deu anys, perquè s'havia guanyat l'enemistat de Posidó, el déu del mar. El poeta grec Homer va cantar les aventures que va viure Odisseu abans d'arribar al port d'Ítaca, en la seva obra l'Odissea.

Els cícons

Després de sortir de Troia, el vent desvià l'estol d'Odisseu fins al país dels cícons. Allà els aqueus conquereixen la ciutat d'Ísmar. Però tot seguit els cícons demanen auxili als seus veïns per atacar-los. Després que haguessin mort un gran nombre dels seus companys, Ulisses es veu obligat a retirar-se a les naus i fugir.

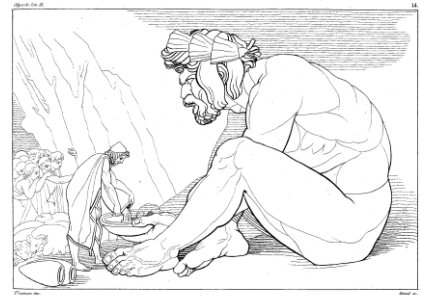
Els lotòfags

Una nova tempesta tornà a arrossegar les naus a la deriva durant dies, fins arribar a la terra dels lotòfags. Aquests homes menjaven el lotus, una planta tan saborosa que, qui la tastava, s'oblidava de tot i només volia menjar-ne. Odisseu havia enviat tres companys a explorar i, com que n'havien menjat, van haver-los de lligar als vaixells perquè ja no volien marxar d'aquella terra.

L'illa dels ciclops

Els ciclops eren gegants que només tenien un ull al front. Eren violents i orgullosos, i desconeixien qualsevol mena de llei. Vivien en coves i es dedicaven a pasturar ramats d'ovelles i cabres. No sabien què era l'agricultura i recollien els fruits que la terra feia créixer sense cultivar-la. Odisseu i els seus companys van arribar a la cova del ciclop Polifem quan aquest no hi era. Hi van trobar anyells, cabretes i molts formatges. Els companys d'Odisseu volien agafar provisions i sortir corrent, però l'heroi va decidir esperar per a conèixer el ciclop. Quan Polifem va arribar, el primer que va fer va ser tancar l'entrada de la cova amb una gran pedra. Polifem era un gegant cruel i poc hospitalari. En veure Odisseu i els seus companys, se'n va menjar dos i es va posar a dormir. Mentre el ciclop dormia, Odisseu va pensar matar-lo amb l'espasa. Però ¿com podrien sortir de la cova si la porta estava tancada amb una pedra tan pesada que no es podia moure ni amb vint carros?

Quan el ciclop es va llevar el matí següent, es va menjar uns altres dos companys d'Odisseu i se'n va anar a pasturar els ramats. En tornar al vespre, se'n va menjar dos més. Aleshores Odisseu li va oferir el vi que portava per a honorar a qui els havia acollit hospitalàriament. El ciclop li va preguntar com es deia i Odisseu va contestar: " el meu nom és Ningú."

El ciclop va beure tot el vi que li va oferir Odisseu, es va emborratxar i es va quedar adormit. Odisseu i els seus companys van aprofitar aquell moment per a cegar Polifem. Li van clavar en el seu únic ull un tronc d'olivera que havien trobat dins de la cova i que prèviament havien esmolat. Amb crits de dolor, el ciclop va fer venir els seus companys, els altres ciclops, a la cova. Però quan li van demanar què li passava, va respondre "Ningú em mata".

Els altres ciclops van pensar que s'havia tornat boig i li van dir que, si ningú el matava, ells se'n tornaven a dormir.

A l'endemà, Odisseu i els seus homes van poder sortir amagats entre les llanes de les ovelles de Polifem. Quan ja eren al vaixell, Odisseu va cridar a Polifem quin era el seu

veritable nom. El ciclop, a cegues, va intentar enfonsar el vaixell dels grecs llançant enormes rocs des de la costa, però no ho va aconseguir i Odisseu va poder fugir.

Èol

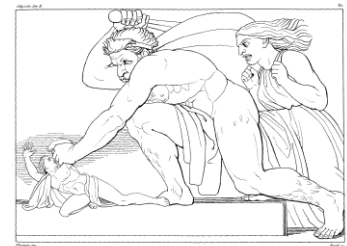
Després de fugir dels ciclops, Odisseu va visitar Èol perquè l'ajudés a tornar a casa seva. Èol era el senyor dels vents, i va donar a Odisseu un sac lligat amb un fil de plata. En

l'interior d'aquest sac Èol havia tancat tots els vents desfavorables. Els companys d'Odisseu no ho sabien i tenien enveja, perquè pensaven que el sac amagava un tresor. Quan ja eren a tocar d'Ítaca i Odisseu dormia, van deslligar el sac per mirar-hi dins. Tots els vent desfavorables es van escapar i van allunyar el vaixell de l'illa.

Els lestrígons

Aleshores, Odisseu i els seus companys van arribar al país dels lestrígons, uns homes alts com gegants. Aquests, com que eren éssers salvatges i hostils, van enfonsar tota la flota dels itaquesos, i només es va salvar el vaixell d'Odisseu i la seva tripulació.

Circe

Des d'allí van arribar a l'illa d'Eea, on vivia una deessa fetillera, Circe. Odisseu va enviar la meitat dels seus homes a explorar l'illa. Quan van tornar al palau de Circe, els va

convertir en porcs. Un dels homes va poder fugir i va explicar a Odisseu què havia succeït. Odisseu va voler salvar els seus homes i el déu Hermes el va ajudar. Li va donar una planta màgica anomenada pels déus "moly". Aquesta planta va impedir que els beuratges de Circe tinguessin efecte i així Odisseu va poder obligar la fetillera a tornar als seus homes la forma original. Circe també va jurar no fer-li cap mal i el va hostatjar tan bé com va

poder.

El món dels morts

Des de l'illa de Circe, Odisseu va viatjar al món dels morts per poder consultar a l'endeví Tirèsies sobre la seva tornada a Ítaca. Els grecs pensaven que, quan algú moria, la seva ànima viatjava a un món subterrani, on regnava el déu Hades. Guiades pel déu Hermes, les ànimes dels morts arribaven fins a l'interior de la Terra. El primer que trobaven al món dels morts era un sèrie de rius: un d'aquests rius era un corrent de foc, el

Piriflegeton; un altre, el Còcit, d'aigües gelades; també hi havia l'Estix, el riu de l'aigua sagrada, i, finalment, el riu que havien de travessar els morts per a arribar al regne d'Hades, l'Aqueront.

A la riba de l'Aqueront, els morts es trobaven amb Caront, el barquer. Aquest personatge era un vell horrible, sempre enfurismat i vestit amb parracs. Tenia la missió de transportar amb la seva barca els morts fins a l'altra riba de l'Aqueront, però perquè ho fes li havien de donar una moneda. En el regne d'Hades, la immensa majoria de les ànimes dels morts tenien una existència sense gaires penes ni alegries. Les ànimes dels morts eren com fantasmes, ombres de cossos, sense cap altra ocupació que

viatjar pel món fosc i humit del regne d'Hades- Per això, totes les ànimes desitjaven tornar a veure la llum del sol. Per a evitar-ho, Hades posseïa un gos de tres caps, el ca Cèrber, que impedia la fugida dels morts cap al món dels vius. En el regne d'Hades hi havia els Camps Elisis. Aquest era el lloc on els morts que s'ho havien merescut per la noblesa de la seva vida mantenien una existència més agradable que la resta dels morts. Més enllà, en la part més profunda, hi havia el Tàrtar. Aquí estaven empresonats Cronos i els altres titans vençuts per Zeus i els altres déus olímpics. En el regne d'Hades, Odisseu va poder parlar amb la seva mare i també va conèixer el que els va passar a Aquil·les o Agamèmnon. Finalment Tirèsies el va posar en el bon camí cap a Ítaca.

Les sirenes

Després de sortir del regne d'Hades, el següent perill que va haver d'afrontar Odisseu va ser el cant de les sirenes. La veu de les sirenes era tan melodiosa que ningú no es podia allunyar d'elles, si les havia escoltat. Sense poder fer res més, els desgraciats mariners que sentien el seu cant morien de set i fam. Seguint el consell de Circe, Odisseu va tancar les orelles dels seus companys amb cera i va fer que el lliguessin al pal del vaixell. Així va poder sentir el fabulós cant de les sirenes sense morir.

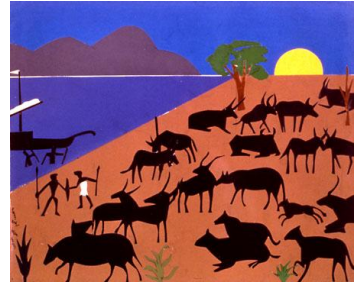
Escil·la i Caribdis

Escil·la i Caribdis eren dos monstres marins que es trobaven a l'estret que separa Sicília d'Itàlia. Escil·la era una bèstia de dotze potes i sis colls molt llargs. Vivia amagada en una cova de la costa, d'on només treia els seus sis caps, que tenien unes boques terribles amb unes dents molt esmolades. Escil·la va devorar sis companys d'Odisseu. Caribdis era un monstre que xuclava tres vegades al dia l'aigua de l'estret i s'empassava tot el que hi hagués, especialment homes i vaixells.

L'illa del Sol

Un cop van deixar enrere el perill d'Escila i Caribdis. Odisseu i els seus companys van arribar a l'illa del Sol, on aquest déu guardava les seves vaques. Tirèsies havia predit que, si se les menjaven, cap dels companys no viuria i només Odisseu tornaria a Ítaca. L'heroi i els seus companys no podien allunyar-se de l'illa, perquè els déus els retenien amb vents desfavorables. Mentre hi va haver provisions, no van pensar en menjar-se el ramat. Però quan els va mancar

l'aliment, van aprofitar que Odisseu s'havia allunyat per a fer una pregària als déus, i es van menjar les vaques del Sol. Per aquest motiu, quan van poder tornar a navegar, Zeus els va llançar un llamp i tots menys Odisseu van morir en el naufragi.

Calipso

Durant nou dies, Odisseu va ser endut per les onades. Al desè va arribar a l'illa d'Ogígia. Aquesta illa era una mena de paradís amb fonts i jardins, on vivia la nimfa Calipso. Per la seva condició de nimfa, Calipso era immortal, sempre jove i molt bella. Es va enamorar d'Odisseu i li va oferir de fer-lo a ell també immortal i sempre jove. Però Odisseu va rebutjar aquest oferiment, perquè el que desitjava en el seu cor era tornar a veure la terra on havia nascut: Ítaca. Els déus es van compadir d'Odisseu i van enviar a Hermes, el déu missatger, perquè comunicés a Calipso l'ordre de Zeus: calia que Odisseu marxés de l'illa Ogígia i arribés a casa seva, a Ítaca. La nimfa va protestar, però, encara que desitjava retenir Odisseu al seu costat, no es podia oposar a la voluntat dels déus. Així, va haver d'ajudar Odisseu a anar-se'n. Li va proporcionar eines i materials, perquè pogués construir un rai, i provisions per a la travessia.

Els feacis

Amb penes i treballs, Odisseu va arribar a l'illa dels feacis. Va arribar-hi mig mort, perquè el rai en el qual navegava havia naufragat. Nausica, la filla del rei dels feacis, Alcinous, el va trobar. Havia anat al riu a rentar roba amb les seves serventes per inspiració d'Atena. Aquesta deessa volia que la noia ajudés l'heroi grec. Nausica li va donar auxili i el va conduir fins al palau del seu pare.

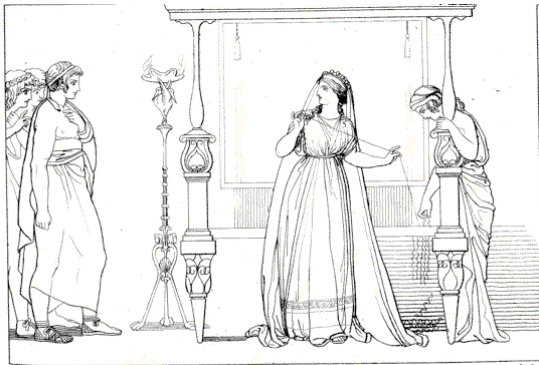
El rei Alcinous va acollir de manera molt hospitalària Odisseu, que havia perdut la memòria. Amb el temps, l'heroi es va enamorar de Nausica i la va demanar en matrimoni. Alcinous va organitzar una festa amb jocs esportius, banquetes, cants i danses. Just abans

de fer els vots del matrimoni Odisseu va recobrar la memòria i va explicar qui era i quins sofriments havia patit des que havia sortit de Troia.

El mateix rei Alcinous va posar una nau a la seva disposició per a retornar-lo a casa.

7.3.- L'arribada a Ítaca

Odisseu va ser fora del seu país vint anys: deu a Troia, en la guerra i deu de viatge de tornada a Ítaca. L'heroi havia canviat molt, tant per l'edat com pels perills amb els quals va haver d'enfrontar-se. Durant tot aquest temps, la seva esposa, Penèlope, l'havia esperat fidelment, confiant que tornaria, fins i tot quan ja tothom el feia mort. Penèlope era la més virtuosa i tendra de les esposes, però l'absència tan perllongada del marit

Les pourçonnans l'écouvent la ruse que Pénélope emploie, pour échapper à leurs sollicitations.

havia atret nombrosos pretendents a Ítaca, seduïts per la bellesa d'aquella dona. Tots intentaven convèncer-la que Odisseu era mort i tots insistien que s'havia de tornar a casar, amb l'argument que Ítaca necessitava un rei. Però, tot i que Penèlope refusava les proposicions de matrimoni, l'illa s'anava omplint dia a dia de pretendents, els quals, hostatjats a palau, en disposaven com si en fossin els senyors. La reina, cansada de tot aquell enrenou, els va convocar i va comunicar-

los que elegiria un nou marit quan hagués acabat de brodar un sudari per quan morís el seu sogre. De dia, Penèlope brodava la tela i, de nit, desfeia el que havia brodat; d'aquesta manera va poder entretenir els pretendents durant tres anys. Al final, però, una de les seves esclaves la va trair, i llavors no va tenir altre remei que acabar el teixit. Quan va arribar a Ítaca, Odisseu, que semblava un rodamón més que no pas un rei, es va dirigir a la cabana d'Eumeu, el més lleial dels seus pastors. Allà hi havia també Telèmac, el fill d'Odisseu, que va quedar bocabadat de les històries que explicava el captaire de la guerra de Troia, però no va reconèixer el seu pare. Ningú havia reconegut Odisseu, tret del seu vell gos de caça, Argos, que en veure aquell captaire va alçar les orelles i va moure la cua, però no va tenir prou forces per acostar-se al seu amo.

L'endemà Odisseu es va dirigir a palau, on els pretendents celebraven un gran àpat. Quan va acabar la gresca, els pretendents es retiraren i Penèlope va preguntar al captaire qui era i d'on venia. Ell li respongué que era de Creta i que havia conegut Odisseu al començament de la guerra; a més, li jurà que l'heroi era viu i que ja tornava cap a Ítaca. Penèlope, a qui li quedaven ben poques esperances, va cridar una vella esclava perquè rentés els peus d'aquell home. La serventa va reconèixer Odisseu per una cicatriu que tenia en una cama i es va tombar per avisar a Penèlope, però el captaire la va aturar i li va demanar que no ho fes, que no digués res i confiés en ell. Penèlope, que havia decidit posar fi a aquella situació, va presentar-se davant dels pretendents portant l'arc de caça d'Odisseu i va dir que acceptaria com a marit el qui disparés l'arc d'Odisseu i fes passar la fletxa a través d'una filera de dotze destrals, tal com feia el seu espòs abans d'anar-se'n a la guerra. Tots els pretendents ho van intentar, però, un rere l'altre, tots van fracassar.

Aleshores, el captaire va preguntar si ell podia provar-ho i tots els altres se'n van burlar, demanant-li com gosava pensar a casar-se amb una reina.

Però Penèlope els va fer callar i Odisseu va tensar l'arc fins al límit sense cap esforç. Va deixar anar la fletxa, que va passar netament a través de la filera de destrals. Els pretendents, que reien, van emmudir de cop. Odisseu havia tornat!

Tot d'una, es van tancar totes les portes del palau. Telèmac, que havia reconegut el pare, li va donar armes i s'inicià la matança dels pretendents.

Quan finalment tot s'havia acabat, Odisseu va fer cridar Penèlope, que gairebé no podia creure's el que havia passat. Ja no tenia cap mena de dubte: el rei, el seu espòs, el pare del seu fill, era de nou a casa.

Activitats

1.- L'obra d'Homer que narra les aventures de l'heroi Ulisses, es titula l'**Odissea**. Expliqueu breument l'origen d'aquest títol. Fes una frase amb la paraula "odissea"

2.- En les aventures d'Ulisses apareixen alguns éssers monstruosos o fantàstics. Feu-ne un recull i una breu descripció de cadascun.

3.- En el Tàrtar també hi patien càstigs eterns aquells qui, per la gravetat dels seus crims, havien estat condemnats pels déus a aquesta pena. Els càstigs més exemplars són els que van patir **Tàntal**, **Sísif** i **Ixió**. Cerqueu quin fou el delicte i quin fou el càstig de cadascun

4.- Digueu a quin episodi correspon cadascun d'aquests fragments:

A: _____

Tal havent dit, s'aixecà i a la vora del foc va posar-li un bon llit, que va fer amb pells d'ovella i de cabra. Ell s'hi gità; i el porquer va tirar-li a sobre una manta molt complida i gruixuda, la qual tenia desada per posar-se-la els dies d'hivern.. Homer, Odissea, 14

B: _____

Ell es posà a cridar els companys del voltant i, quan ells s'hi acostaven i li demanaven qui li havia fet mal, els responia: " Ningú". I ells, pensant-se que ningú li havia fet mal, se n'entornaren. Apol·lodor, *Biblioteca de relats mitològics*

C: _____

Deslligaren el sac, i tots els vents s'escamparen, I arrabassant-nos de sobte, ens portava de nou mar enfora, i ploraven, veient que la pàtria els fugia. Jo em desperto llavors i en mon cor debato si del vaixell tirar-me i finir d'un cop dins el pèlag, o en silenci patir i entre els vius encara romandre. Homer, *Odissea*, 10

D: _____

Jo tot sol ha ordenat que escoltés; però heu de lligar-me amb un nus treballós, perquè resti allí sense moure'm, dret a la paramola; i fermeu les cordes ben altes. I si us prego a vosaltres que em deslligieu, i us ho mano, una cosa heu de fer, que és estrènyer-me encara amb més nusos. Homer, *Odissea* 12

5.- Expliqueu el sentit de les paraules escrites en negreta que apareixen en les frases següents:

1. El secretari d'organització va ser **un cavall de Troia** per al seu propi partit.
2. Aquella dona era una veritable **harpia**.
3. Les promeses del president van resultar ser **cants de sirena**.
4. El viatge a Tombouctou va ser **una Odissea**.
5. La base de la muralla està formada per pedres **ciclòpies**

LES AVENTURES D'ULISSES

Alcínoos – Argos – Atenea - Baixada als Inferns – Calipso - Caribdis - cera – cícons – ciclops Circe – desteixir - Èol – Escil·la – Euriclea - Eumeu - feacis - Helios – Hermes - Homer - immortal – Ísmar - Ítaca – Iestrigons - lotòfags – la memòria – Menelau - Nausícaa - Ningú - Odissea - Odisseu - orelles - Penèlope - Polifem - Posidó – pretendents - sirenes – Telèmac - Tirèsies - Troia - vaques del Sol- vents - vi.

De tots els herois que van tornar de la guerra de, el més famós és
El poeta va explicar les seves aventures en un llibre titulat "L'....." per l'altre nom d'Ulisses:

Els

Quan Ulisses i els seus companys van sortir de, el vent desvià l'estol d'Odisseu fins al país dels Allà els aqueus conquereixen la ciutat d'Ísmar. Però al final, Ulisses es veu obligat a retirar-se a les naus i fugir.

Els

Una tempesta va destrossar la flota. Es van refugiar en el país dels, anomenats així perquè menjaven flors que feien perdre Estaven molt contents de ser en aquell país, però Ulisses va obligar als seus companys que havien menjat el lotus a tornar als vaixells.

Els

Van arribar a l'illa on habitava, el més cèlebre dels ciclops.els va tancar en una caverna, se'n va menjar uns quants homes regats amb llet i després es va posar a dormir. El gegant va preguntar Ulisses com es deia, i ell li va respondre: ".....". Ulisses i els seus companys van ordir una trampa per tal de sortir vius de la caverna: quan el gegant va tornar, li van donar, i el ciclop, ebri, es va quedar profundament adormit. Aleshores van agafar una estaca que cremava com un tió i la hi van clavar a l'únic ull que tenia i el van deixar cec. va començar a cridar i altres ciclops veïns van venir a ajudar-lo; però quan li van preguntar què li passava, va respondre "..... m'està atacant". Davant d'aquesta resposta, els ciclops se'n van anar, i i els seus companys es van poder escapar.

L'illa d'....., déu dels

Després de fugir dels ciclops, Ulisses va visitar perquè l'ajudés a tornar a casa seva. era el senyor dels, i va donar a Ulisses un sac lligat amb un fil de plata. En l'interior d'aquest sac el déu havia tancat tots els vents desfavorables. Els companys d'Ulisses no ho sabien i tenien enveja, perquè pensaven que el sac amagava un tresor. Quan ja eren a tocar d'.....i Ulisses dormia, van deslligar el sac per mirar-hi dins. Tots els vents desfavorables es van escapar i van allunyar el vaixell de l'illa.

Els

Aleshores, Ulisses i els seus companys van arribar al país dels, uns homes alts com gegants. Aquests, com que eren éssers salvatges i hostils, van enfonsar tota la flota dels itaquesos, i només es va salvar el vaixell d'Ulisses i la seva tripulació.

La maga

Van arribar al país de, la més bella i perillosa de les magues. Primer van anar a visitar-la els companys d'Ulisses i els va transformar en porcs., el déu missatger, va donar a Ulisses una herba que el protegiria de l'encanteri. La maga, en veure que Ulisses era molt fort i que els seus poders màgics no servien contra ell, es va enamorar de l'heroi; va fer tornar els companys d'Ulisses a la forma humana i els va afalagar enormement. Van passar un any al país de i després se'n varen anar.

Baixada a l'....., el món dels morts i l'illa de les

Després Ulisses va baixar als Inferns, on l'endeví va explicar a Ulisses com es podia protegir d'alguns perills futurs. A més va parlar amb la seva mare i altres companys morts de Troia. A continuació van passar una de les més famoses aventures de l'Odissea: les Tenien un cant tan dolç i harmoniós que encantaven els qui les sentien i atreïen els navegants per arrossegars-los a la mort. Ulisses, en acostar-se a les sirenes, va tapar les dels companys amb

en canvi, ell va voler sentir-les. Però, per tal de no córrer cap a elles, es va fer lligar ben fort al pal de la nau.

..... i

.....i eren dos monstres marins que es trobaven a l'estret que separa Sicília d'Itàlia.era una bèstia de dotze potes i sis colls llarguíssims. Vivia amagada en una cova de la costa, d'on només treia els seus sis caps, que tenien unes boques terribles amb dents molt esmolades. va devorar sis companys d'Ulisses. era un monstre que xuclava tres vegades al dia l'aigua de l'estret i s'empassava tot el que hi hagués, especialment homes i vaixells.

Les vaques d'.....

Un cop van deixar enrere el perill d'..... i, Ulisses i els seus companys van arribar a l'illa d'....., on aquest, déu del Solguardava les seves vaques., a l'Hades, havia predit que, si se les menjaven, cap dels companys no viuria i només Ulisses tornaria a Ítaca.

L'heroi i els seus companys no podien allunyar-se de l'illa, perquè els déus els retenien amb vents desfavorables. Mentre hi va haver provisions, no van pensar a menjar-se el ramat. Però quan els va mancar l'aliment, van aprofitar que Ulisses s'havia allunyat per a fer una pregària als déus, i es van menjar algunes vaques. Per aquest motiu, quan van poder tornar a navegar, Zeus els va llançar un llamp i tots menys Ulisses van morir en el naufragi.

L'illa de la nimfa

Durant nou dies, Ulisses va ser endut per les onades. Al desè va arribar a l'illa d'Ogígia. Aquesta illa era una mena de paradís amb fonts i jardins, on vivia la nimfa Per la seva condició de nimfa, era immortal, sempre jove i molt bella. Es va enamorar d'Ulisses i li va oferir de fer-lo a ell també i sempre jove. Però Ulisses va rebutjar aquest oferiment, perquè el que més desitjava en el seu cor era tornar a veure la seva terra :

Els déus es van compadir d'Ulisses i van enviar el déu missatger, perquè comunicés a l'ordre de Zeus: calia que Ulisses marxés de l'illa i arribés a casa seva, a La nimfa va protestar, però, encara que desitjava amb tot el seu cor retenir Ulisses al seu costat, no es podia oposar a la voluntat de Així, va haver d'ajudar Ulisses a anar-se'n. Li va proporcionar eines i materials, perquè pogués construir un rai, i provisions per a la travessia.

Arribada al país dels, i al palau del rei

Quan va sortir de l'illa, una tempesta provocada una altra vegada per el va fer tornar a naufragar; nedant durant dos dies i dues nits, va arribar a una platja: era al país dels El seu rei,, famós per la seva hospitalitat, era un home bo i sensat. La seva filla, que es deia, va ser qui va descobrir Ulisses estès a la platja, extenuat per culpa del naufragi.

El va portar al palau i el va atendre gratament. Ulisses va explicar a tothom les seves aventures, i el rei va decidir que aquell mateix dia el naufrag tornaria a la mar. Va ordenar que cadascun dels presents en el moment del seu relat li fes un regal, perquè tornés a ser ric. Es va fer així, i Ulisses va preparar una nau i, després de donar gràcies als amables amfitrions, es va embarcar. Es va posar a dormir sobre el pont de la nau, i els seus ulls es van tancar per una densa son. Quan es va despertar es va trobar a les platges d'Ítaca.

Els pretendents i la tela de (abans de l'arribada d'Odísseu)

Ja havien passat molts anys i no es tenia cap notícia certa d'Ulisses. Molta gent pensava que era mort, i una colla de joves nobles d'Ítaca i d'altres illes del voltant van voler casar-se amb, la dona d'Ulisses. Aquesta no ho volia, i per evitar-ho va posar una condició: fins que no teixís una mortalla per al seu ancià sogre, Laertes, no es casaria. Als pretendents els va semblar bé, però no sabien que tot el que, teixia de dia, de nit ho Una serventa infidel, però, els va avisar, i van forçar Penèlope perquè complís la seva obra.

Per obligar-la a casar-se amb un d'ells, els pretendents s'estaven al palau d'Ulisses. Allí es menjaven els ramats d'Ulisses i es bevien el seu vi. Fins i tot conspiraven per matar, el fill d'Ulisses. va anar a Pilos i Esparta, al palau del rei i Hèl·lena, per a buscar notícies del seu pare. En el viatge de tornada, els pretendents van parar-li una emboscada, però no el van poder atrapar.

A la fi, Telèmac va trobar el seu pare a casa del fidel porquer Eumeu, quan Ulisses ja havia tornat a Ítaca.

La prova de l'arc i mort dels

Ulisses va anar a la ciutat, però ningú el va reconèixer perquè la deessa, que sempre l'havia ajudat, va transformar el seu aspecte en el d'un captaire. Va ser acollit al seu propi palau, sense que cap dels seus enemics el reconegués. Només el van reconèixer el fidel gos, i la anciana dida Amb l'ajut del seu fill i d'alguns servents fidels, com el porquer, va arrebregar totes les armes dels i les va amagar. Aleshores va proposar la prova de l'..... Qui pogués tensar l'arc d'Ulisses es casaria amb ella. Cap dels no ho va aconseguir. Ulisses va demanar l'arc, el va doblegar i va començar la matança dels seus enemics disparant sagetes. Així Ulisses va tornar a ser rei d'..... i es va venjar dels

- .- autor de la Ilíada i Odissea:
- .- protagonista de l'Odissea:
- .- descobridor de Troia:
- .- porquer lleial a Odísseu:
- .- ciutat d'Àsia Menor:
- .- illa d'Odísseu:
- .- monstre amb sis llargs colls:
- .- esposa d'Odísseu:
- .- gegant amb un sol ull:

- monstre company d'Escila:
- déu missatger dels déus:
- déu dels vents:
- gos fidel que va reconèixer Ulisses:
- fill de Penèlope:
- nimfa que va oferir la immortalitat a Odisseu:
- pare de Polifem:
- rei dels feacis:
- princesa que va recollir Ulisses a la platja:
- déu del sol a qui estaven consagrades les vaques que no es devien menjar:
- amb el seu cant atreien els mariners:
- poble de gegants que va destruir la resta de vaixells itaquesos, excepte el d'Ulisses:
- bruixa que va convertir els homes d'Ulisses en porcs:
- Odisseu el va visitar a l'Hades:
- Polifem va creure que Odisseu es deia així:

ODISEA: trobaràs 23 noms relacionats amb aquesta obra d'Homer

C	A	R	I	B	D	I	S	S	F	S	S	T	H	J	F	L	A	L	L	Ñ
A	W	Q	Ñ	F	Q	Q	E	A	E	Ñ	E	T	T	R	O	I	A	Ñ	E	Ñ
B	M	M	Y	Y	B	B	M	Y	E	B	I	K	K	M	Ñ	Ñ	R	T	S	O
M	F	Y	H	O	M	E	R	M	Ó	M	S	T	M	Ñ	A	M	G	M	T	S
Y	W	N	E	N	E	N	E	N	D	B	E	N	B	B	T	N	O	S	R	S
B	N	I	N	G	Ú	T	F	Ñ	I	B	R	Ñ	T	B	B	B	S	K	Í	O
B	W	V	R	R	U	U	Y	Y	S	P	I	T	V	È	O	L	F	S	G	V
R	R	V	C	A	L	I	P	S	O	V	T	K	K	T	Q	S	F	A	O	P
U	U	U	V	T	V	R	Y	A	P	B	R	B	R	B	R	B	S	T	N	R
S	E	N	E	R	I	S	J	J	J	O	A	L	C	I	N	O	U	S	S	J
J	R	H	O	H	R	H	Ñ	H	D	Z	D	J	D	T	A	O	P	A	P	J
T	W	J	T	Z	Z	J	Z	D	J	D	B	V	K	Ñ	U	O	B	K	V	A
Í	T	A	C	A	R	B	O	D	O	O	V	C	V	V	S	T	V	T	V	L
J	R	J	J	H	H	R	D	A	J	V	A	T	K	T	I	A	F	V	B	L
E	E	J	O	P	P	B	I	V	V	M	V	O	O	P	C	E	V	K	V	I
J	A	S	O	J	A	P	S	U	È	A	A	D	A	E	A	A	V	A	B	C
S	V	E	O	P	D	B	S	L	H	V	H	T	P	V	A	T	K	V	V	S
F	V	M	O	H	P	P	E	D	Z	Z	D	T	O	T	W	P	W	C	O	E
T	V	R	R	R	Ñ	T	U	Ñ	Ñ	W	H	R	L	D	W	O	D	I	K	T
I	W	E	R	R	R	J	P	X	P	R	W	B	I	H	H	X	L	R	X	E
I	X	H	X	H	X	J	X	J	X	J	P	R	F	X	X	E	X	C	X	E
U	F	G	H	Y	E	U	M	E	U	E	D	T	E	T	H	B	N	E	Y	R
O	P	Y	T	G	F	H	J	N	B	V	C	X	M	Z	X	C	V	B	Y	M
A	S	D	F	G	H	J	I	U	Y	T	R	E	W	W	Q	W	E	C	V	B
S	C	H	L	I	E	M	A	N	N	M	G	E	P	O	L	È	N	E	P	I